

## ОСОБЕНО МНЕНИЕ

на съдията Неделчо Беров по определението  
от 29 юни 2000 г. по к.д. 9/2000 г.

Искането на групата народни представители не отговаря на изискванията на чл.18 от Правилника за организацията на дейността на Конституционния съд /ПОДКС/. Липсата на някои от нормативно-установените реквизити /в случая по чл.18, ал.2, т.2 ПОДКС/ налага да се даде срок за отстраняване на недостатъците /чл.19, ал.1 ПОДКС/, както беше предвидено в първоначално предложението от съдията докладчик проект за определение.

В обстоятелствената част на искането е пояснено, че необходимостта от тълкуване е възникнала от поставения в обществото въпрос за срока на мандата на конституционен съдия, който замества член на съда, чиито мандат е прекратен предсрочно поради някое от основанията, посочени в чл.148, ал.1, т.т.1-6 от Конституцията. Докато в тази част от искането се имат предвид всички случаи на предсрочно прекратен мандат, в диспозитива се уточнява, че тълкуването следва да бъде само за т.6 от ал.1 на чл.148 от основния закон, визираща прекратяване на мандата при смърт. Необходимо беше да се отстрани това несъответствие между обстоятелствената част и диспозитива на искането.

Така щеше да продължи законосъобразната практика на Конституционния съд, установена още в началните години след създаването му, че когато искането съдържа недостатъци, съдът дава указания за отстраняването им. /определение от 12 януари 1993 г. по к.д. № 34 от 1992 г./

Спазването на нормативно установените изисквания за акта, с който се сезира Конституционния съд, произтича от прокламирания в

чл.4, ал.1 от Конституцията принцип, че Република България е правова държава и нормативните разпоредби трябва да се съблюдават от всички, с още по-голямо основание от Конституционния съд.

Съдия:

/Н.Беронов.